

Pärskeitä

121 vuotta laatujournalismia

1|2018–2019

Hilikka Taavitsaisen haastattelu s. 10

Lyon-matkaraportti s. 20

Pietarin matkasta s. 14

Pärskeitä

1 | 2018-2019

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Tapahtunutta
- 6 Käytävillä osa 1: Hetki rauhassa
- 8 Handling Pre-IB
- 9 Nasut
- 10 Hilikka Taavitsaisen haastattelu
- 12 Unta etsimässä
- 14 Matkakertomus Pietarista
- 16 Was, warum, wann?
- 17 Learning French to Conquer the World
- 18 Eräs ressuween
- 19 Latinan opiskelu?
- 20 Lyon-matkaraportti
- 22 Graduation of class 15IB
- 24 High School - A New Challenge
- 25 Kello 17.45, ulos.
- 27 Retki Repovedelle
- 28 EYP Adventures: Updated
- 30 Sanottua

Kannen kuva: Martta Luoma

Takakannen sarjakuva: Aino Koski

Etkö halua arkistoida Pärskeitä-lehteä itsellesi? Palautathan lehden Pärskeitä-laatikkoon, joita on koulumme kirjastossa. Näin voimme kerätä vanhoja Pärskeitä koululle ja nauttia niistä myös jatkossa!

Do you not wish to keep your Pärskeitä after you have read it? Please return the magazine to one of our Pärskeitä boxes that are in the school library. This way we may collect old editions to the school and enjoy them in the future as well!

Muista elämä.

Syksyllä on paha tapa olla kiireinen ja joskus raskaskin. Kalenteri täyttyy melkein itsestään ja tekemistä riittää. Yhteiskunnassa, jossa elämme, tietynlainen kiire tuntuu esiintyvän jopa tavoittelemisen arvoisena. Täytyy olla tehokas ja saada mahdollisimman paljon aikaan, oppia ja kehittyä paljon lyhyessäkin ajassa. On koeviikkoa, abivuotta, ja lakki pitäisi saada ja päästä yliopistoon ja eteenpäin elämässä. Suorituspainee ovat aina olemassa ja toiset kärsivät niistä enemmän, toiset vähemmän. Toinen opiskelee ahkerasti, mutta tulokset ovat silti kovan työn takana. Toinen tuntuu aina vain tekevän kaikkea muuta kuin koulujuttuja ja saa silti hyviä numeroita. Kaikille tekee kuitenkin hyvää muistaa, että koulun ja arkisen puurtamisen lisäksi on paljon muutakin. Asioiden priorisoiminen ja ajankäytön organisoiminen auttavat jaksamaan, ja pimeän syyskauden selättäminen sujuu sekin helpommin, kun muistaa välillä jättää kalenteriin tyhjää.

Pärskeille alkava syksy tarkoittaa myös uusia innokkaita toimittajia. Toimituksen kokoukset ovatkin suorastaan tulvineet juttuideoita, eikä haastattelijoita tai kuvittajia ole tarvinnut kahdesti kysyä. Toivon, että kaikki uudet toimittajat löytävätkin Pärskeistä vastapainoa tavalliselle koulutyölle ja mahdollisuuden ilmaista itseään. Välillä kannattaakin heittää koulukirjat ja abitreenit nurkkaan ja keskittyä johonkin aivan muuhun. Etsi jotain sellaista tekemistä, joka piristää syksyisen stressin ja lyhenevien päivien keskellä, olipa se sitten uusi harrastus, kahvilakierros ystävän kanssa tai vaikkapa se metsäretki, jota biologian opettajat aina suosittelevat. Nuku tarpeeksi ja muista elämä. Nauti syksystä, kaiva esille lämmin neule ja sytytä kynttilöitä.

Pärskeiden toimituskunnan puolesta oikein pirteää syksyä kaikille lukijoille!

Martta Luoma

Martta Luoma

Päätoimittaja

Martta Luoma

English editor

Labiba Abdul

Kaneli Kalliokoski

Jaakko Kemppainen

Iida Koponen

Aino Koski

Susanna Lehtonen

Ilona Mansikka

Ella Martikainen

Thomas Martin

Veera Männistö

Venla Naapuri

Selin Okcuoglu

Max Ruohomaa

Hanna Ryan

Pilvi Sarjala

Henna Sertti

Saba Shahid

Karoliina Soini

Tella Soini

Erika Tilander

Hanna Henriksson

Aino Vehkavaara

Aida Worku

Ohjaava opettaja

Tiia Tempakka

Toimitussihteeri

Mitja Sainio

Toimituskunta

Venla Ahola

Lukas Ahva

Kalyan Ghadiyaram

Janina Juuvinmaa

Sähköposti

parskeita@gmail.com

AD

Daniela Taddeo

Julkaisija

Ressun lukio

PL 1030

00099 Helsingin kaupunki

Pärskeitä-lehden painatuksen maksavat Ressut ry, Lydia ja Karl G. Lindbergin avustusrahaisto, Ressun lukion koti ja koulu ry sekä opiskelijakunnan hallitus. Kiitos arvokkaasta tuestanne!

Tapahdunutta

Uudet ykköset ja opiskelijakunnan hallitus aloittivat lukuvuoden 2018-2019.

IB-lukion vuosikurssi 15IB sai ylioppilaslakkinsa.

Käytävillä osa 1: Hetki rauhassa

ERIKA TILANDER

Herätyskellon läpitunkeva ääni keskeyttää levottoman unen. Saan häiritsevän äänen eliminoitua ja uni meinaa taas ottaa vallan, mutta kampean itseni ylös. Aamutoimet hoituvat vakionopeudella, aivan kuin eilen ja sitä edellisenä päivänä. Aamupalaa syödessäni laitan eilisillasta unohtuneet ruotsinkirjat laukkuuni. Huoneeni jää tänäkin aamuna sotkuiseksi. Sitä on kuitenkin turha jäädä murehtimaan, sillä bussi ei odota.

Astun ovesta ulos vielä hämärään ja utuiseen aamuun. Puoliunessa kävelen kohti bussipysäkkiä tajuamatta mistään mitään. Pikainen vilkaisu puhelimen kelloon paljastaa aamuisen aikataulun venyneen liikaa ja juoksen loppumatkan. Muut samalta pysäkiltä kyytiin nousevat ihmiset ovat jo bussissa, mutta siitä huolimatta ehdin juuri ja juuri. Hengästyneenä nousen bussiin ja haen katseellani vapaa- ta paikkaa. Bussi on yhtä täysi kuin aina ennenkin, mutta onnistun löytämään tyhjän penkkirivin ja istun alas bussin nytkähtäessä liikkeelle.

Bussin etuosasta kantautuva radion ääni kertoo sään jatkuvan lumettomana vielä pitkään. Sää tiedottajan yksitoikkoinen ääni ja oikealla puolellani avautuva utuinen pelto luovat kaivattua kontrastia tien toisella puolella vallitsevaan ruuhkaan, ja aikainen herätys ei tunnu enää missään juoksupyrrähdyseni jälkeen. Kaivan biologiankirjan laukustani harjoittelakseni huomiseen testiin. Ympärilläni olevat ihmiset ovat keskittyneet omaan elämäänsä: Osa jatkaa kaikessa rauhassa liian lyhyeksi jääneitä yöuniaa, ja osa on syventynyt lukemaan uutisia. Oma keskittymiskyky on kuitenkin tähän aikaan aamusta jossain ihan muualla, ja laitan biologiankirjan pois hieman turhautuneena. En jaksa kaivaa mitään muuta tekemistä laukustani, joten annan katseeni levätä ohi kiitävissä maisemissa. Bussi tärisee rauhallisesti.

Havahdun puoliunesta bussin kylmän ikkunan liikahtaessa poskeani vasten jarrutuksen seurauksena. Ikkunasta näkyvät maisemat eivät ole enää metsäisiä, vaan pääkaupunkiseudun läheisyys alkaa näkyä. Pysäkilleni on vielä hyvän matkaa. Muutaman minuutin päästä huomaan silmäluomieni alkavan taas painaa enemmän ja enemmän. En kuitenkaan ehdi nukahtaa uudelleen, kun puhelimeni näytölle ponnahtaa muistutus: Minun on ehdittävä koulun jälkeen ensimmäiseen bussiin, jotta ehdin elokuviin kaverini kanssa. Katson muistutusta hämmästyneenä: Tänäkö se jo olikin? Tarkistan kalenterini ja totean unohtaneeni asian kokonaan. Soitan nopeasti äidilleni ja kerron, että minua on turha odotella tänään aikaisin kotiin.

Ikuisuudelta tuntuva koulumatka tulee jälleen kerran päätökseen, ja kävelen nopein askelin kohti fysiikanluokkaa. Vaikka fysiikka on aine, jonka opiskeluun olen motivoitunut ja joka kiinnostaa minua aidosti, tänään tuntuu kuin joka toi-

nen kappaleen sana olisi hepreaa. Keskittymiseni on nollassa. Turhautuneena yritän paneutua tehtävien tekoon, mutta mieleni harhailee jossain muualla. Mitä, jos en ehdikään ilta- päivällä bussiin? Piirtelen kirjan sisäkannen täyteen ja laadin mielessäni listaa kotona odottavista velvollisuuksista ja tekemättömistä koulutehtävistä, kunnes tunti päättyy.

Ruokailua edeltävällä tauolla kokoamme psykologiantuntien pöytäryhmämme kirjastoon käydäksemme ryhmätyömme vielä kerran läpi ennen ensi tuntia, jolloin esitelmemme työn. Tein omaa osuuttani eilen viime tingassa pikkutunneille saakka, enkä ole millään tasolla tyytyväinen lopputulokseen. Vaikka en kehtaa sitä ääneen sanoakaan, ryhmäni pärjäisi paremmin ilman minua. Muiden esittämät ajatukset ovat paljon syvällisempiä ja monitulkinnallisia kuin omani. Diaesitykseni päätyttyä vilkaisen vaivihkaa toisten ryhmäläisteni ilmeitä. Kohteliaat hymyt ja kannustavat kommentit eivät riitä vakuuttamaan minua. Tiedän tehneeni huonoa työtä.

Ruokalassa vallitseva meteli tuntuu tänään tavallista inhottavammalta. Haen katseellani täpötäydestä tilasta istumapaikkaa, ja pian huomaankin ystäväni viittovan minulle nurkkapöydästä. Pujottelen ihmisten takaa kohti nurkkaa. Kyynärpääni osuu johonkin. Pyydän anteeksi, vaikka en edes tiedä, keneen osuin. Syön ystäväni vastapäätä samalla, kun käymme läpi päivän tapahtumia. Katson kelloa: Enää kaksi tuntia koulua jäljellä. Sitten pääsen istumaan elokuva- teatterin rauhaan ainakin kahden tunnin ajaksi.

Kun opettaja vihdoinkin päättää viimeisen tunnin toivottaen hyvää viikonloppua kaikille, olen jo puoliksi paikannut tavarat laukkuuni. Psykologian esityksistä ei jäänyt mitään mieleeni, sillä ajatukseni ovat jo huomisessa sanakokeessa. Kävelen mahdollisimman nopeasti kohti kaappiani ja hamuilen samalla avainta laukunpohjalta. Käteeni eivät kuitenkaan osu kuin bussikortti ja lompakko. Istun penkille ja tyhjennän laukkuni sisällön viereeni tuloksetta. Vilkaisen kelloa ja alan hätääntyä: Minulla on enää kymmenen minuuttia aikaa bussin tuloon. Alan käydä mielessäni läpi päivän tapahtumia. Tutkin koko koulun fysiikanluokasta ruokalaan paniikin kasvaessa. Kun puhelimeni alkaa soida, olen jo lähellä romahtamispistettä. Kaivan puhelimen laukusta ja luen näytöltä kaverini nimen. Hän odottaa varmaan jo innoissaan saapumistani. Kerron hänelle itkunsekaisella äänellä, mitä on tapahtunut. Hän yrittää rauhoitella minua ja toteaa, että pääsemme elokuviin kyllä jonain toisenakin päivänä. Vastailen lyhyesti ja ympäröivästä. Tuhannet ajatukset pyörivät päässäni samaan aikaan, ja puhelun päätyttyä olen raivoissani itselleni. Miten voin olla näin saamaton? Koko päivän aikana oli yksi asia, josta minun piti pitää huolta, ja epäonnistuini siinäkin. Olen pettänyt niin mo-

nien luottamuksen ilman hyvää syytä. Mikä minua vaivaa?

Päätän jättää avainten etsimisen sikseen. Juoksen bussipysäkille niin nopeasti kuin pääsen vain todetakseni bussin olevan myöhässä. Bussin saapuessa olen jo kylmissäni, sillä takkini on kaapissa lukkojen takana. Sadattelen puoliääneen, kun kylmä viima nostaa ihoni kananlihalle. Bussissa haisee tupakka niin, että päätäni alkaa särkeä. Yritän kuitenkin pitää mieleni positiivisena, sillä en halua pilata kaverini päivää huonolla tuulellani. Bussin ikkunasta näen tummien pilvien kerääntyvän taivaalle, ja pian ensimmäiset sadepisarat putoilevat raskaina kohti maata.

Ehdin kuin ehdinkin elokuvaan ajoissa. Mielialanikin on jo sateesta huolimatta parempi, ja juoruan niitä näitä kaverini kanssa. Oloni on ihmeen vapautunut, pitkästä aikaa. Hyvä olo ei kuitenkaan kestä kauaa: Kun ensimmäinen kohtaus alkaa, vajoan jälleen kerran omiin ajatuksiini. Yritän keskittyä valkokankaan tapahtumiin kaikin voimin, mutta velvollisuudet eivät jätä minua rauhaan. Hautaan aiemmat ajatukseni muutaman tunnin levosta. Pikemminkin sain muutaman tunnin lisää murehtimiseen ja saamattomuuteen. Taisi olla virhe ylipäättään lähteä elokuvaan. Tämänkin ajan voisi käyttää hyödyllisesti! Tekemättömien tehtävien lista pitenee pitenemistään, ja aika kuluu.

Elokuva tulee vihdoinkin päätökseensä. Ulkona on jo pimeää, mutta sade on lakannut. Kaverini kysyy kävellessämme bussipysäkille, mitä pidin elokuvasta. Vastaan automaattisesti, että pidin siitä todella ja kiitän häntä seurasta. En olisi kehdannut kertoa totuutta. Samaan aikaan mietin ironisesti: oliko lempikohtani tulevasta koeviikosta huolehtiminen vai lopputekstit? Vierellä kävelevä kaverini vaikuttaa aidosti tyytyväiseltä ja hänen ilmeensä on huoleton. Mitäköhän hänen mielessään liikkui elokuvan aikana?

Käytävillä

Käytävillä on itsenäisten novellien sarja, jonka jokainen osa pohjautuu yhden Ressun opiskelijan elämään.

Kirjaston edessä on Pärskeiden postilaatikko, jonne saa jättää anonyymeja novelli-ideoita!

Novellia varten pohjatekstiä muokataan niin, ettei siitä voi tunnistaa, kuka tekstin on kirjoittanut.

Handling Pre-IB

Ressun lukio has for years prided itself on being a source of academic excellence and ambition. Every year, there is a new set of exciting and diverse students who want to challenge themselves and learn new skills. For those looking for an English and internationally-oriented education, Ressun lukio offers the International Baccalaureate program. KALYAN GHADIYARAM

The IB offers students the opportunity to go through two years of rigorous education to form a global and critical mindset. To prepare for this task, the school offers the pre-IB year to new students as a way familiarize themselves with the IB environment. In Ressun lukio, this has worked positively, with students learning how each subject functions and their actual interest in them. Students are able to gauge how much they like physics, or how much they like biology, giving them the ability to choose their preferred subjects before the year begins. However, these opportunities bring with them great responsibilities. To aid you, here are some things to remember when in your pre-IB year!

If there is one skill a student must learn in the IB, it's time management. More specifically, balancing school work, leisure, and extra responsibilities. Students oftentimes fall into the trap of thinking that they will remember all the important meetings and deadlines that occur during the school year. But chances are that by term three, you will have several deadlines pending and you will have forgotten many of them until a few days before. If you have a physical calendar or some form of schedule it helps you get into the habit of managing your time better.

Another thing to be careful about is not receiving desired grades in pre-IB or even IB1. Students in Ressun lukio generally start out with high GPAs but are disappointed if they get sevens or under. A lot of students are simply unaccustomed to doing badly in school and have no way to cope. It is important to come to terms with the fact that middle school, at least in Finland, is not comparable to the IB and that the grades do not transfer at all. Instead of

looking at the IB as a chance to prove yourself, you should see it as a place to improve among like-minded individuals. It is a fresh start for you to learn what you are interested in. But do not assume under any circumstances that just because you are doing badly in pre-IB that you cannot improve. The IB is not here to make you fail. Plenty of students go through the same stress and it is okay to ask for help if you have difficulties.

However, the issue is not just with anxiety brought by education. Students, especially the IB1's and IB2's inadvertently cause anxiety to plenty of pre-IBs. This usually manifests in the form of older students de-incentivizing certain subjects, for example: "I wouldn't do this subject if I were you." or just "Good luck with that." Oftentimes these remarks don't come with any useful tips or advice and only really cause students to doubt their abilities and not take certain subjects out of the fear of failure. It is okay to inform students about the difficulty of certain subjects but to make students feel like they are taking unnecessary risks by studying subjects that they like, does not bode well for this school or for our school atmosphere. If you are an older student, the next time you catch yourself about to comment on a subject, just think for a second: does this actually help the student in front of you? If the answer is no, then it is probably best to re-evaluate whether it is worth saying.

It is important for students to remember what they are here for. This is not a place to show how academically able one is. Ressun lukio is a place where one goes to learn and grow as a person. The IB offers a unique perspective but in the end, produces the same result. Talented and brilliant individuals who truly have the capability to grow and inspire.

Did You Know?

- *The IB was founded in 1968. It "aims to develop inquiring, knowledgeable and caring young people who help to create a better and more peaceful world through intercultural understanding and respect".*
- *The IB is a non-profit, it gains income from publications, workshops, conferences and examination fees.*
- *The organization has spread to over 150 countries, and there are 4960 schools worldwide.*
- *There are currently 20 IB schools in Finland with 17 schools offering the Diploma Programme.*

Nasut

“Nahka, nahka, ressun nahka, aito oikea ressun nahka!”

Tänäkin syksynä Ressussa järjestettiin perinteinen nasujaistapahtuma, johon opiskelijat yli vuosikurssirajojen ottivat innokkaasti osaa. Vai ottivatko? VENLA NAAPURI

Tuoreet nahat kastettiin jälleen lukuvuoden alussa Ruttopuistossa ressuuteen, kuten tapana on. Nasuja on järjestetty jo ammoisista ajoista lähtien, mutta tapahtuma ei ole aina ollut nykyisenlainen. Otimme Pärskeissä selvää nasujen taustoista ja haastattelimme virka-apulaisrehtoriämme Veli-Pekka (Vellu) Lehtistä.

Nasut eivät ole koulun tai OPKH:n toimintaa, eivätkä ne voikaan olla, sillä Helsingin kaupunki on kieltänyt nasujen järjestämisen kaikilta kaupungin kouluilta. Vellu valottaa muutosta: vuoden 2005 paikkeille asti nasut olivat koulun virallista ohjelmaa. Tuolloin nasuihin osallistuivat myös opettajat, ja tapahtuman ideana olivat erilaiset kakkosten ykkösille suunnittelemat pienryhmätehtävät. Nasuihin lähdettiin koulupäivän jälkeen, eikä abeja kutsuttu lainkaan karkeloihin. Mahdolliset omat jatkot järjestettiin myöhemmin tai muulla ajalla. Vellu ei kuitenkaan täystyrmää nykymuotoisia nasuja: “Voi olla hyväkin, ettei se ole koulun toimintaa, että opiskelijat saavat järjestää oman näköisen tapahtuman.”

Miksi Helsingin kaupunki on siis kieltänyt kyseisen tapahtuman? Vellu nimeää keskeiseksi syyksi korkean tapaturmariskin, joka koskettaa paitsi opiskelijoita, niin myös sivullisia. Hän kertoo dramaattisen tarinan takavuosilta: jonkin koulun opiskelijat olivat heitelleet vehnä jauhoja nasuissa. Jauhot olivat lentäneet ohikulkijan lastenvaunuihin, ja lapsi oli ollut tukehtua. “Eihän niitä tilanteita, joita siellä tapahtuu, voi hallita. Sen takia nasut eivät voi olla koulun virallista toimintaa.”

Vellun mukaan koulu saa vuosittain palautetta ja kysymyksiä sivullisilta nasuihin liittyen. Eikä ihme, huutava nuorisojoukko Helsingin kaduilla herättää ihmetystä ohikulkijoissa. Ressu ei kuitenkaan ole ainoa koulu, jossa nasujaisia järjestetään, vaan vastaavia perinteitä on useassa muussakin Helsingin lukiossa. Ohjelma on jokaisessa koulussa railakasta, ja tätä kommentoi myös Vellu: “Sitten on näitä perinteitä, että kun norssit ovat siellä samaan aikaan hölmöilemässä, niin sanotaan, että ollaan Ressusta, ja ressut sanovat olevansa Norssista. Ja kun tapahtuu jotain oikein hurjaa, niin sitten sanotaan, että ollaan Kallion lukiosta.”

Nasuista on kerätty palautetta myös ykkösiltä. Mie-

lipiteet ovat olleet vaihtelevia: osaa tapahtuma on miellyttänyt, osa ei ole kokenut sitä mieleisikseen ja kertoo läheneensä jo alussa kotiin. “Halutaanko, että nahkiaiset ovat tällaiset kuin ne nyt ovat, vai voisiko tämä tapahtuma olla muunlainen?” Vellu pohdiskelee. Opiskelijakunnan hallituksen kanssa pohditaan kehittämisideoita nasuihin, jotta tapahtuma voisi olla kaikille mieluisa.

Haastattelun lopuksi kysyimme vielä virka-apulaisrehtorin omaa mielipidettä tapahtumaan. “Lähtökohtaisesti nasut ovat mielestäni kiva tapahtuma. Meillä on porukkaa laidasta laitaan ja meillä on myös niitä, jotka eivät ole koskaan revittäneet yhtään mitään. Että voi huutaa ressun nahkaa ämpäri päässä tuolla puistossa, niin se voi olla tosi vaipauttava kokemus jollekin ja siitä voi jäädä hyvät muistot.”

Hilkka “Hita” Taavitsainen jäi eläkkeelle matikanopiskelijoiden harmiksi

Nyt syksyllä eläkkeensä aloittanut Ressun matikanopettaja Hilkka Taavitsainen saapuu haastatteluun energisenä oranssi huivi lepattaen. Miten härän hermoista tunnetun opettajan lähes ressuton syksy ja eläke on alkanut? Taavitsaisella on takanaan pitkä historia Ressussa: Hän on selittänyt ressuille matikan kauniita lakeja jo kokonaiset kaksi vuosikymmentä!

VEERA MÄNNISTÖ

Miten eläkkeesi on lähtenyt käyntiin?

No, eläke alkoi ihan hyvin, koska tavallaan jäin eläkkeelle vasta ensimmäinen päivä elokuuta, eli siinä oli kesäloma mukavasti alla, ja sitten ikään kuin kesä vaan jatkui. Ja silloin kun te aloititte koulun, niin minä lähdin Lappiin ja olin reilun viikon siellä. Sen jälkeen palasimme vielä mökille, että kyllä tämä on kauheen hyvin mennyt! Minä olen vielä matematiikan kilparyhmässä mukana, niin rupesin tässä nyt noin kaksi viikkoa sitten miettimään tehtäviä, ja kirjoittamaan niitä puhtaaksi. Että kyllä minä sitten jouduin taas askartelemaan matematiikan kanssa, ja nyt tuli sijaisuuskin! Tämä oli sellainen aika kiva pötkö, koska olen tehnyt vähän muutakin kuin puutarhatöitä maalla.

Voisi melkein sanoa, että sinulla on taikavoima, jonka vaikutuksesta kuka tahansa oppii tunnillasi. Mikä salaisuutesi on?

Kyllä minä varmaan tykkään selittää asioita ja ajatella sitä asiaa monelta kantilta. Ehkä minusta on mukava yrittää tehdä sitä asiaa mahdollisimman yksinkertaiseksi. Ehkä se on mukavaa kun huomaa et yrittää yhdellä tavalla selittää ja

sitten näkee jonkun toisen opiskelijan, joka lähtee jotenkin vähän toisella tapaa liikkeelle, niin siinähan oppii että tuonkin asian voi sanoa vähän useammallakin tavalla. Tälle henkilölle voi olla parempi sanoa se näin, ja sitten se menee paremmin perille.

Mikä on mielipuuhaasi?

Minä tykkään, että me olemme mieheni kanssa molemmat kovia marjastajia sekä sienestäjiä, ja Lapissa tykätään eräretkeillä ja käydä metsässä. Me asumme Maunulassa, ja meillä on siinä pieni takapiha ja metsä heti lähellä, ja pääsen vaikka ihan takapihalta hiihtämään talvisin. Minulla on kaupungissakin aika leppoisa oltavat: työmatkan pääsi pyörällä, ja mukavat kahdeksisen kilometriä tuli liikuntaa.

Minä pelaan sulkapalloa kerran viikossa, nelinpeliä. Olen aikani jonkin verran ommellut, ja mietin nyt kun saan aikaa lisää, että saisinko jotain semmoista käsillä tekemistä viritetyksi. Kyllä se puuha on aika paljon ollut tuota liikuntaa, ja olen minä joogaakin harrastanut. Jos saisin sopivan ryhmän, voisin aloittaa harrastamaan sitä taas.

Mitä mieltä olet ressuista yleisesti ja opiskelijoina?

Opettajan kannalta tosi kivoja oppilaita ovat, koska kaikki on aika kiinnostuneita yleensä opiskelemaan ja oppimaan. Kyllä minä olin ennen tänne tuloa ammatillisella puolella – itse asiassa yhdeksän vuotta – ja kivaa sielläkin oli. Opiskelijat olivat tietysti mukavia, mutta siellä kaikki kurssit tavallaan aloitettiin sillä, että mihinkä te ylimalkaan matematiikkaa sitten tarvitsette? Et nyt te ootte valinnu terveydenhuollon alan ja samalla tuli tää matematiikka. Sitten kun minä tulin tänne, niin sehän tuntui ihan uskomattomalta, että ei tarvinnut millään tapaa perustella, vaan kaikki vain odottivat opetusta! Mukavia ihmisiä täällä on, että on ollut siinä mielessä tosi kivaa. Ressut on varmaan aika kunnianhimoisia, vaikka onhan täällä tosi monia erilaisia persoonia sillä tavalla, ettei oppilaskunta kuitenkaan ole yksipuolinen. Täällä kaikki on aika lahjakkaita varmasti, mutta kuitenkin erilaisia.

Nouseeko sinulla mieleen jonkinlainen hauska muisto?
Hauskaa oli, kun erään kerran joku poikaporukka derivoi ikään kun kilpaa. Se oli vielä paperista aikaa. He katsoivat tehtäviä ja sitten kauheata vauhtia yrittivät pysyä samassa tahdissa. Joku joutui kääntämään sivun ja vetämään marginaaliiviivan, ja se tarkoitti "mulle tuli varikkokäynti mä jäin jälkeen". Se oli aika liikuttavaa. Ja olihan täällä sillä tavalla kivoja muistoja kun joissain näis abivideoissa on löytynyt hauskoja rooleja ja muita.

Jäätkö sinä kaipaamaan jotain tiettyä asiaa Ressussa?
Kyllä minä varmaan sitä kontaktia oppilaisiin jään kaipaamaan. Se on ollu tosi mukavaa ja sitten täällä on tietysti tullut hirveen hyviä kollegoja, että kyllä heitäkin varmasti ikävöin. Meil oli todella kiva koko opettajainhuone ja meidän matikkaporukka on ollut aina tiivis, että ollaan aina paljon suunniteltu yhdessä. Kyllä mä varmaan silloin tällöin heitä tapaan ja ihan varmasti kaipaan.

Mikä on sinun riippumaton mielipiteesi tästä matikan sähköistämisestä?

No minä olen varmaan tullut positiivisemmaksi sen suhteen, koska siinä abittijärjestelmässä oli, no puolensa. Et se varmaan vähän riippuu nyt siitä, että minkälaiset kokeet tehdään. Kyllähän sen voi tehdä sähköisesti viisaastikin. On kuitenkin aika paljon hitaampaa varmaan siinä kirjottaa, vaikka onhan se aika näppäräkin. Niiden tehtävien täytyy olla sopivat. Mutta kai se tässä maailmassa on niin, että on ehkä väistämättä edessä se jonkinmoinen digitalisaatio. En minä sitä oikeastaan negatiivisena muutoksena pidä.

Ykkösiä voi luultavasti kiinnostaa mikä on legendaarisin, vaikein matikankurssi?

Varmaan se on aika yksilöllistä, koska jotkut kurssit kuten esimerkiksi todennäköisyyslaskenta on senkaltaisia, jotka jakaa vähän mielipiteitä: että toisen mielestä se on aika helppo ja toisen mielestä vaikea. Ihan noin sisällöllisesti voi olla, että vektoreita käsittelevä MAA13-kurssi on vaikein. Minä en nyt ole tämän uuden opsin mukaista vielä nähnyt, mutta kyllä luulen, että se voi olla siinä mielessä haastavin, mutta siinä on yksilöllisiä eroja just. Joku inhoaa vektoreita vaikka minä en usko, että se kenellekään kuitenkaan on se kaikista vaikein kurssi. Trigonometria voi jostain tuntua hankalalta, mutta ehkä mä sanoisin et se MAA13 kuitenkin.

Haluatko sanoa jotain uusille ja vanhoille ressuille tai henkilökunnalle?

Teille ressuille tietysti aina nyt voi sanoa, että käyttäkää kaikki aika hyödyksi, jonka täällä olette ja muistakaa tehdä yhteistyötä toistenne kanssa ja samalla nauttia siitä opiskelusta. Tehkää töitä mut älkää stressatko liikaa. Se on hirveen hankala tasapaino näiden välillä. Ja toki on se kouluai-ka kauheen kivaa aikaa omalla tavallansa... Kun itte miettii, niin oli se lukio kuitenkin minulla kauheen kivaa aikaa, niin toivoisin, ettei se kävisi kenellekään liian raskaaksi. Tsemppiä kaikille!

Tulemme kaipaamaan sinua, Hita!

Unta etsimässä

Istutko sinäkin tietokoneen ääressä derivoimassa kello 23.57 keskiviikkoiltana? Lukiolaisista vain hieman yli kolmasosa nukkuu suositusten mukaisesti, vaikka melkein meistä jokainen tunnistaa unen tärkeyden. AINO VEHKAVAARA, HANNA HENRIKSSON

”Tervetuloa lukioon, tähän öisten esseiden maagiseen maailmaan. Toivottavasti tykkäät kahvista.”

Suunnilleen näillä sanoilla minua aikoinaan onniteltiin, kun kerroin vastaanottaneeni lukiopaikkani. Nyt vuoden vanhempana ja viisaampana en voi sanoa, ettei varoituksissa olisi mitään perää. Kello 23.59 palautetut essee ovat yhtä lailla riipaiseva todellisuus kuin legendaarinen vitsikin. Viime hetken paniikki tuntuu toimivan monen motivaattorina. Prokrastinaatio elää.

Suurin osa meistä kyllä tietää, että uni on monella tavalla tärkeää ja terveellisen elämän perusta. Nuorten olisi ihanteellista nukkua ainakin 8–10 tuntia vuorokaudessa. Keskimäärin lukiolainen nukkuukin arkisin hieman yli kahdeksan ja viikonloppuisin jopa kymmenen tuntia. Unen määrä kuitenkin vaihtelee monella lukiolaisella rajusti. Yhteensä meistä lukiolaisista noin 65 % nukkuu suositusta vähemmän. Mistä tämä johtuu?

Yksi alle suositusten verran nukkuva on kanssaressumme Kati Knuutila, joka nukkuu noin seitsemän tuntia arkiyönä. Hän kuitenkin kokee saavansa tarpeeksi lepoa, eikä tunne olevansa erityisen väsynyt. Alle kahdeksan tunnin yöunet eivät hänellä oikeastaan näy oppimisessa tai mielialassa. Onkin totta, että kaikki eivät tarvitse saman verran unta. Toisille riittävät lyhyetkin yöunet, toiset kaipaavat enemmän lepoa. Harva kuitenkaan osaa arvioida tarkasti ja todenmukaisesti juuri oman unen tarpeensa: useimmin nukutaan liian vähän, harvoin enemmän kuin tarpeeksi.

Monen muun lukiolaisen tavoin Katinkin yöunen määrä vaihtelee todella paljon riippuen siitä, mihin aikaan hänen täytyy herätä. ”Saan arkipäivinä kuudesta seitsemän tuntia unta, mutta nukun enemmän viikonloppuna”, hän sanoo ja jatkaa: ”Saatan silloin nukkua helposti yli kymmenenkin tuntia.”

Myös Sonja Saarinen tunnustaa nukkuvansa aina liian vähän. ”Nukkuminen vaihtelee mulla tosi paljon. Hyvinä arkiyönä saan ehkä vähän alle seitsemän tuntia unta. Viikonloppuna saatan saada jopa kymmenen tuntia yössä unta, mutta se ei riitä paikkaamaan univajetta. Haluaisin nytkin vaan nukkua, mutta pitää lukea historian kokeeseen. Aina kun avaa koulukirjan, väsyttää”, hän kertoo.

”Mä en ole tavannut yhtäkään lukiolaista elämässäni, joka olisi nukkunut suositusten mukaan tai edes itselleen tarpeeksi edes kokonaisen viikon ajan”, Sonja toteaa ja jatkaa: ”Luultavasti joku nukkuu tarpeeksi. Mutta jotain isompaa on pielessä. Ei nukkuminen ole mitenkään epämukavaa ihmisille yleensä, mä ainakin rakastan nukkumista. Silti me nuoret ollaan koko ajan väsyneitä. Monilla kavereilla unettomuus johtuu stressistä ja toisilla vaan ei ole aikaa tai ajanhallintataitoja. Ehkä nuorille pitäisi vaan opettaa enemmän todellisia taitoja stressinhallintaan ja ajanhallintaan liittyen. Myös esimerkiksi kuraattorille ja koulupsykologille pääsyn helpottaminen voisi auttaa tilannetta ehkä, jos saataisiin opilaiden unettomuutta sen avulla hoidettua.”

Liian vähäinen uni voi johtua monesta eri asiasta. Usein ongelmaksi nimetään aikaiset kouluaamut, joiden myös Sonja sanoo olevan itselleen vaikeita. Hän ei kuitenkaan myöhäistäisi kouluaamuja, koska se tarkoittaisi koulupäivien venymistä toisesta päästä eikä siksi hänestä helpottaisi tilannetta. Sen sijaan Sonja kaipaaisi laajempia tenttimismahdollisuuksia niille, joille tenttiminen sopii.

Myös Sonja nostaa ongelmana esiin sen, että koulutöiden deadlinet ovat usein keskiyöllä kello 00.00. ”Onhan se ihan oma vika, että töiden palauttaminen jää niin viime tippaan, mutta ei se käytäntö silti tunnu fiksulta. Voisi olla parempi, jos palautusaika olisi vaikka kuudelta illalla, jotta työt olisi pakko tehdä ajoissa. Tai sitten se johtaisi vaan siihen, että palauttaisinkin kaiken myöhässä”, hän pohtii.

Unesta nipistäminen esimerkiksi koulutöiden takia on kuitenkin tehotonta. Uni tukee kognitiivisia toimintoja, mikä on tärkeää esimerkiksi asioiden muistamisen ja siten myös oppimisen kannalta. Unen puutteesta seuraa myös keskittymis- ja jaksamisongelmia. Kokeita edeltävät all nighterit usein johtavatkin täysin vastakkaiseen lopputulokseen kuin mitä haettiin. Kunnollisia vastauksia on vaikea saada aikaan, jos opiskeltu ei ole päässyt painumaan mieleen, ajatus harhailee ja päätä särkee.

Joskus aika ei sittenkään vain millään tunnu riittävän kaikkeen. ”Koulu vie elämästä paljon aikaa, ja joskus sitä vaan tajuaa, että päivään haluaa lisää aikaa, jotta ehtii teke-

mään läksyt ja koulutyöt ja jotain muutakin. Mulle tosi tärkeää ovat esimerkiksi musiikki ja soittaminen, enkä ehtisi harrastaa niitä ja nukkua yhdeksän tuntia yössä. Jos aikoo ehtiä harrastaa, treenata tai ihan vaan datata rauhassa, on uni ainut asia joka enää joustaa”, Sonja toteaa.

Onkin totta, että usein unenpuute ei johdu suoraan koulusta ja koulutöistä vaan siitä, että pakollisten koulutöiden tai epäonnistuneen ajanhallinnan jälkeen aikaa ei aina jää tarpeeksi harrastaa tai rentoutua. Esimerkiksi terveyttä ja hyvinvointia ylläpitävälle urheilulle pitäisi jäädä kalenteriin tilaa. Monesti nuori myös lykkää nukkumaanmenoa, jotta hän ehtii esimerkiksi tapaamaan ystäviä tai viettää aikaa katsoen televisiota. Tämä ei kuitenkaan juuri koskaan oikeasti paranna pitkän aikavälin elämänlaatua. Unen jääminen vähäiseksi nimittäin rokottaa myös mielialaa. Uni ylläpitää vireyttä ja hyvää mieltä ja auttaa käsittelemään tunteita. Väsyneenä ärtyy helpommin, jaksaa vähemmän ja näkee maailman negatiivisemmassa sävyssä. Tämä aiheuttaa vaikeuksia pysyä motivoituneena. On myös totta, että väsyneet ja ärtyisät ihmiset tuppaavat olemaan huonompaa seuraa kuin hyvin levänneet.

Pitkät unettomuusjaksot johtavat helposti loppuunpalamiseen, joka muutenkin uhkaa juuri ressurujen kaltaisia usein kunnianhimoisia lukiolaisia. Ilman unta elimistö ei pysty kunnolla palautumaan väsymyksestä ja rasituksesta-

ta, jolloin stressin hallitsemisesta tulee vaikeaa. Unettomuus myös alentaa vastustuskykyä, joten huonosti nukkuvalla usein muutenkin sairastaa enemmän.

Sonja huomauttaa, että liian vähäinen unensaanti ei ole vain lukiolaisten ongelma. Harva aikuisistakaan nukkuu suositusten mukaan, vaikka nuorten unenpuutteesta puhutaan enemmän. ”Aikuiset nukkuvat usein vielä vähemmän kun me nuoret. Ymmärrän, että nuoret vielä kehittyvät ja uni voi siksi olla tärkeämpää, mutta nuorten nukkumattomuudesta tehdään paljon isompi haloo. Aikuisten vähäistä unta ymmärretään paljon enemmän, koska ajatellaan, että aikuisilla on jotenkin kiireisempi elämä. En tiedä, onko se oikeutettua vai ei”, Sonja pohtii.

Mikä tämän sukupolvia yhdistävän unenpuute-epidemian siis aiheuttaa? Vastaukseksi voisi tarjota esimerkiksi yhteiskunnan suorituskeskeisyyttä ja stressin lisääntymistä tai aikaa syövien sekä unen laatua huonontavien tekniikan ja ruutujen lisääntynyttä roolia yhteiskunnassa. Jokainen voi kuitenkin vaikuttaa siihen, että pyrkii itse saamaan tarpeeksi unta. Hyvällä unihygienialla ja terveellisillä elintavoilla voi edistää nukahtamista ja unen laatua. Oman ajanhallinnan kehittäminen ja unen priorisointi esimerkiksi kännykän tuijottelemisen edelle voivat vapauttaa aikaa unelle. Pitkittyneeseen unettomuuteen saa ja kannattaa hakea apua.

Привет из Санкт-Петербурга!

Joukko Ressun venäjän kielen opiskelijoita oli opintomatalla Pietarissa 7.-9.5. Mukaan matkalle lähtivät venäjän kielen konkari Carita Hytönen (CAHY) sekä filosofian ja historian moniosaaja Marko Halonen (MAHA). Junamatka pohjoisen miljoonakaupunkiin kesti alle 3,5 tuntia ja kuluikin hyvässä seurassa vikkelaasti. JAAKKO KEMPPAINEN, MIRELLE LYBÄCK, VEERA MÄNNISTÖ, NOORA RANNE, JULIA STORM

Matkan ohjelmasta emme tiedäneet paljoa edes junaan astuessamme, ja hyvä puoli oli, että emme voineet rakentaa minkäänlaisia ennakkoluuloja matkan suhteen. Mahdollisuus tehdä jotain hienoa ex tempore -otteella pysyi auki. Kaupunki pursuaa korkeakulttuuria, kuten todella tunnettuja taideteoksia ja esimerkiksi tasoltaan vertaistaan vailla olevia balettiesityksiä. Kaupungin suureen väkilukuun pohjautuen meille oli pinttynyt päähän ennakkoaajatus siitä, että rakennukset olisivat todennäköisesti monikerroksisia, ja ostoskeskuksia ja museota olisi huomattavasti tiheämmin kuin Helsingissä.

Emme osanneet odottaa matalia pääosin vintage-tyylisiä taloja ja neuvostoaikaisia kauppakeskuksia. Löysimme

kuitenkin kivan ostoskeskuksen, ja kaikki saivat tehtyä haluamansa ostokset. Kaksi päivää on melko lyhyt aika, joten toiveet baletista tai konserteista jäivät ensi vierailun varalle. Se, mikä kuitenkin ylitti odotukset monin kerroin, oli Eremitaasi. Arkkitehtuurista siis kerkesimme nauttimaan oikein toden teolla kuuluisien taideteosten keskellä. Myös ruoka maistui. Etenkin paikalliset keitot, kuten borsh- ja kaalikeitto olivat maukkaita ja edullisia.

Kuljimme rautatieasemalta majoituspaikkaamme hotelli Moskovaan metrolla. Hotelli Moskova sijaitsee Neva-joen varrella, ja hotellissa majoittuu paljon suomalaisia, minkä saimmekin matkan aikana huomata. Esimerkiksi viereisen Prismen esitteet löytyivät myös suomenkielisinä. Hotellissa majoituimme 2-3 hengen huoneissa, jotka olivat erittäin viihtyisiä. Harmiksemme huoneemme ikkunat olivat kohti sisäpihaa Nevan sijaan. Aamupala hotellilla oli aika tyyppillinen hotelliaamiainen kananmunineen ja pekoneineen, mutta lisäksi tarjolla oli myös blinjejä muun muassa hillon kera. Kaiken kaikkiaan hotelli oli hyvin viihtyisä ja siellä saimme syötyä hyvin ja kerättyä energiaa päivien aktiviteetteihin.

Matkamme toisena päivänä lähdimme tutkimaan Pietaria ja sen nähtävyyksiä kävellen. Kävelimme Pietarin suurimman kadun, Nevskin, läpi ja ylitimme Nevan. Ensimmäiseksi kävimme Pietarin-Paavalin linnoituksessa, joka sijaitsee Jänissaarella. Linnoituksessa sijaitsee Pietarin-Paa-

valin katedraali, jonne kaikki Venäjän keisarit on haudattu. Nykyään linnake toimii Pietarin kaupungin historian museona.

Linnoituksen jälkeen suuntasimme matkamme kohti Eremitaasia, yhteen maailman suurimmista museoista. Siellä saimme kierrellä vapaasti tutkien upeaa tai-

detta kaikkialta maailmasta. Eremitaasi on erityisen tunnettu Rembrandt-kokoelmastaan, ja siellä on lisäksi kuuluisia töitä muun muassa Michelangelolta, Leonardo da Vinciltä sekä Vincent van Goghilta. Museo on kooltaan valtava, ja taidetta oli nähtävänä lukuisissa kerroksissa, joten olisimme toivoneet enemmän aikaa museossa. Kaikkien mielestä käynti oli kuitenkin rikastava kokemus.

Kierroksemme päättyi vierailuun Kristuksen ylösnousemuksen katedraaliin, joka tunnetaan paremmin nimellä Kirkko veren päällä. Kirkko saa nimensä rakennuspaikasta: Venäjän keisari Aleksanteri III rakennutti kirkon paikalle, jossa hänen isänsä, Aleksanteri II, murhattiin. Kirkko on ortodoksinen rakennus, mutta sitä ei käytetä enää jumalanpalveluksiin, vaan kirkosta on tehty turistikohde, jonka sisällä on lahjatavarakauppa. Sisältä kirkko oli koristeltu värikkäillä kuvilla pyhimyksistä, jotka ovat tärkeä osa ortodoksista uskoa.

Kun kaksi Pietari-päivää oli takana, oli olomme erittäin uupunut. Monien kymmenien kilometrien kävelymatkat tuntuivat jaloissa, jonka lisäksi pää oli täytetty informaatiotulvalla Pietarin historian mysteereistä. Koko-

naisuudessaan kolmen päivän ja kahden yön reissu oli huikea kokemus ja voimme suositella Pietarissa käyntiä lämpimästi jokaiselle! Iso kiitos vielä venäjän opettajalle CaHylle sekä humanististen aineiden tietäjälle MaHalle huikeasta reissusta. Ilman teitä emme olisi selvinneet.

Miksi Pietariin?

Aivan vieressämme, Helsingistä vain noin 400 kilometrin päässä, sijaitsee uskomattoman kaunis miljoonakaupunki Санкт-Петербург eli Pietari. Miksi matkustaa sinne?

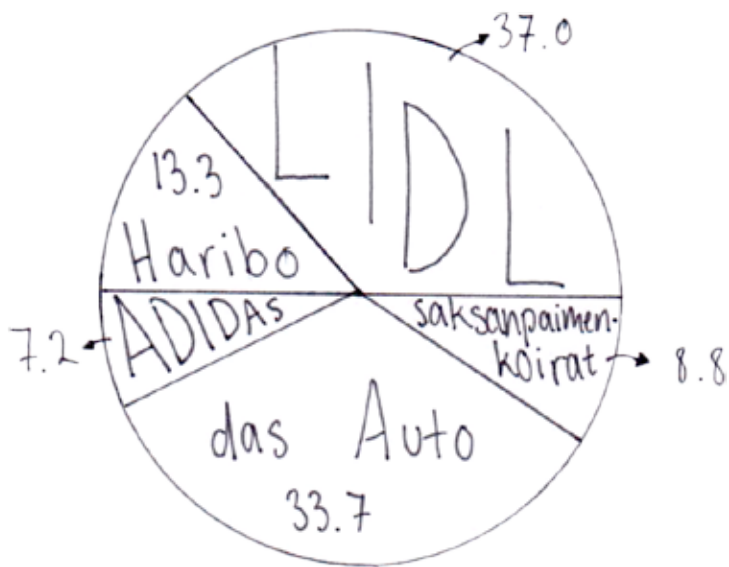
1. Matka Pietariin taittuu nopeasti, vaivattomasti ja suhteellisen edullisesti Allegrolla. Junia Helsingistä Pietariin lähtee useita päivässä, eikä matka kestä kuin kolme ja puoli tuntia. Perille pääsee myös laivalla ja tietenkin autolla ja lentokoneella.
2. Venäjällä on Suomeen verrattuna erittäin edullinen hintataso. Pietarissa voi siis majoittautua tasokkaassa hotellissa ja syödä vaikka joka ilta ulkona hyvään hintaan.
3. Kaupungin historia on mielenkiintoinen ja värikäs. Myös Suomella on osansa Pietarin historiassa. Yleisivistävää siis!
4. Pietarissa on paljon nähtävää ja koettavaa. Kauniita rakennuksia, leveitä katuja, valtavia aukioita, ortodoksikirkkoja ja taiteen ystäville upea Eremitaasi. Myös Pietarin järjestömän suuri metro ja metroasemat ovat koettava nähtävyys.

<3:llä, Jaakko, Mirelle, Veera, Noora ja Julia

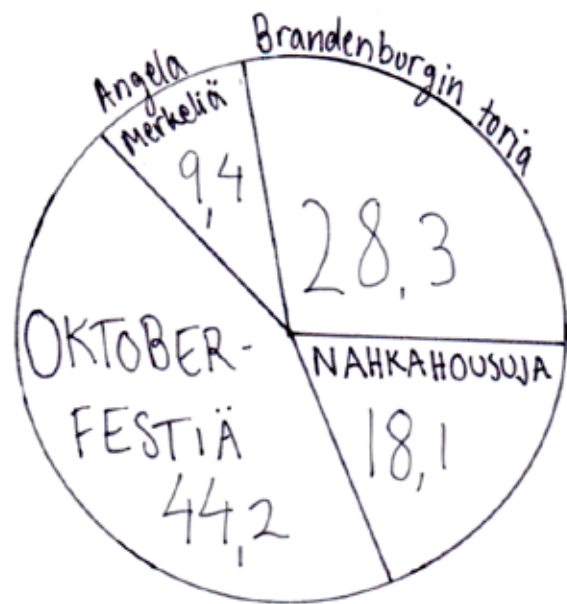
Was, warum, wann?

Kyselyyn Saksasta ja saksan kielestä vastasi 128 reissua. AIDA WORKU, SELIN OKCUOGLU

Mitä sinulla tulee saksasta mieleen?

Mitä matkustaisit katsomaan Saksaan?

Miksi opiskelet saksaa?

Sanan "Familie" artikkeli on...

Learning French to Conquer the World

Studying French, like any other language, will open up a world of opportunities ranging from potential career paths to indulging oneself in different cultures through language. French is a language that is widely spoken intercontinentally and therefore the doors that learning this language can open are essentially limitless. We interviewed the French teacher, Paula Philip, to gain some insight into the potential benefits of learning French. Not surprisingly, she was able to list many convincing points. ELLA MARTIKAINEN JA ILONA MANSIKKA

The knowledge of the French language is extremely beneficial when applying for certain jobs in the future. The particular career fields where French can be put into use include for example international relations or diplomatics, medicine, law and of course language-related professions. Not only can French be an asset to one's career, but also bring in a wide range of pastime activities and immersion into French-speaking cultures. For example, the film culture, literature, and music in France are among the most respected in the world and the ability to enjoy them is very much worthwhile. A pastime for those who crave intellectual challenge is the learning of the French language itself, as it is known to be one of the most linguistically diverse languages in the world.

Learning French will open up one's perspective of the world as the language teaches a lot about the cultures of French-speaking countries all around the world. The cultures of France as well as many French-speaking regions in Africa, Europe and North and Central America are extremely rich. Learning about the culture behind the language is truly essential, as falling in love with the culture often increases the motivation to learn a language. Paula Philip shares her own experience of spending a year as an au pair in France as something that inspired her to study the language even harder, as falling in love with the French culture made the language more "real" to her. A common problem of Finnish students studying French is that we tend to easily see French as only a school subject, when in reality, it can be very well put into use in various real-life situations, just like English. Paula Philip reminds, that despite the importance of learning grammar at school, immersing oneself in a French-speaking community in real-life is equally important for truly learning the language.

Students who have experience in the French language are able to take advantage of these opportunities, in regards to studies after high school and in universities around the world. There is a wide range of respected universities that offer limitless studying opportunities for those who speak

French. These extend also to Canada and Africa, where French is not as much of a necessity, but beneficial. Even though many universities, especially in anglophone populated cities such as Lyon and Paris, offer education in English, knowing French is doubtlessly an advantage to living there. Finnish applicants and IB students have an advantage over other nationalities in applying to French universities, since they have a good reputation, of not only being linguistically capable, but also IB grades are highly respected in many of the top schools. Moreover, the application process into French schools can be less stressful, as entrance is based on final grades, instead of entrance exam results. Applying to universities in France begins in March of 2019. There will be more information on studying in France for the last year students in the winter.

The one-week exchange that our school organizes with a partner school in Lyon is a remarkable opportunity for students to experience the French culture and language in action. The students from Lyon came to stay in Finland in February, and we went to Lyon in May, and this was all of very minimal cost, since we were staying with families. Since this is an amazing chance to use the language in everyday life, it allows students to realize what French is actually like among teens, and not just learn it from a textbook. Not only will this week improve your confidence in speaking French, but it also shows the culture, from living with a French family. It is an amazing way to see the beautiful city of Lyon and make lots of new friends. We both went on this exchange trip, and after, we were able to see a possibility of future life in France, something we had not considered before. We would honestly encourage every first-year to take part, as it is able to give you more motivation to keep studying French, after you have seen the language in a more realistic way. The sign up for this trip begins at the beginning of the 2nd term, and we encourage all pre-IBs and first-year national students to sign up!

Eräs ressuween

Painan stop-painiketta hyvissä ajoin ennen Kuusitien pysäkkiä. Kuski ei huomaa tätä, joten tarvon koululle Tilkan aseman mutaista metsäreittiä. Päästessäni koululle näen kaikkialla ressuweenin puhkikuluneita koristeita, joista ensimmäisenä huomaan Maolin lävistämän vihreäpaitaisen säkkiukon. Törmään säkkiukkoon ja Maol putoaa päähäni. Näen kuvausseinän olevan valmiiksi laitettuna pukukisaa varten. Käytävällä vastaan tulee Pikachu ja naispuolinen Mika Spåra. Olisinpa muistanut itsekin pukeutua. Info-TV:stä näytetään karmaisevia kuvia vuosista, jolloin norssit ovat voittaneet kamppailupäivän. Pelkkä ajatuskin saa minut voimaan pahoin.

Keskusradiosta pärähtää soimaan OPKH:n kuuluus. Siinä meni taas hyvät neljä ja puoli minuuttia tehokasta derivoimisaikaa hukkaan. Tunnilta päästyäni lähdän kavereideni kanssa tutkimaan kammokujaa. Siellä on pimeää eikä minkäänlaista musiikkia kuulu, sillä varastettua kajararia ei saatu koskaan korvattua. Ykkösiä on pelaamassa Slendermania vähän matkan päässä minusta. Epähuomiossa kompastun halogeenilampun johtoon ja vedän kaatuessani seinää peittäneet jätessäkit päälleni. Kuulen naurahduksia joka puolelta. Minulla on vaikeuksia päästä ylös ja lamppukin putoaa maahan aiheuttaen hajotessaan pienimuotoisen paloturvallisuusriskin. Sen seurauksena koko koulu joudutaan evakuoimaan viereiselle jalkapallokentälle. Liukenen paikalta vähin äänin ihmismassan mukana. Huomaan ruokalan suunnalla olevan tungosta. Ihmiset kompastelevat portaikkoon jätettyihin laukkuihin ja kiroavat kuka milläkin kielellä. Ressuweenin vietto keskeytyy ja se on minun syytäni. Nolottaa.

Herätyskello soi. Se olikin vain unta. Olisihan se pitänyt jo info-TV:n roskasta arvata. Eiväthän norssit voita ikinä. Huokaisen helpotuksesta ja pakkaan ressukassini lähtövalmiiksi. Saa nähdä, mitä ressuween tuo tullessaan. Ainakin muistan pukeutua. Muistathan sinäkin? Ressuween tulossa 31. lokakuuta!

Oletko halukas tekemään tapahtumista juuri sinun näköisesi?
Tule rohkeasti mukaan työryhmiin ja kokouksiin!

Terkuin, Uusi hallitus 2018-19

Latinan opiskelu?

Latina, antiikin indoeurooppalainen kieli, jota antiikin roomalaiset puhuivat ja joka ehti pitkään toimia Länsi-Euroopan tieteen ja taiteiden oppineiden lingua francana. Miksi sitä nykyään opiskeltaisiin? Onhan latina sentään jo kuollut kieli. LUKAS AHVA

On totta, että latinaa ei enää nykyään puhuta kielenä, niin kuin esimerkiksi suomea, mutta latina elää, vaikkakin vain kielten sanoissa ja lauseissa, ei kokonaisena kielenä. Latinaa voi nähdä länsimaisissa kulttuureissa monessa yhteydessä kuten tunnuslauseissa, latinankielisissä sanonnoissa ja eri tieteenalojen erityissanastoissa. Suomen kielessäkin on latinan kielestä peräisin olevia sanoja. Esimerkiksi sana 'ambulanssi' tulee latinan sanasta "ambulare", joka tarkoittaa 'kulkea läpi'. Muita latinasta tulevia sanoja ovat artisti, bonus, imperfekti, kalkki, muuri tai media. Lisäksi latina on kieli, josta useampi eurooppalainen nykykieli on kehittynyt. Latinasta kehittyneitä kieliä ovat muun muassa italia, ranska ja espanja. Mielenkiintoista on myös se, että latina oli Suomen ensimmäinen kirjakieli.

Nykyään latinaan törmää useimmiten varmaankin lääketieteissä, teologiassa ja luonnontieteissä. Lääketieteessä tautiluokitukset ovat latinaksi ja luonnontieteissä eliölajeille on latinan kieliset nimet, oikeustieteessäkin käytetään latinaa. Latinan opiskelu tukee äidinkielen ja vieraiden kielten opiskelua. Koska latina on kantakieli monelle Euroopan kielelle, voi sen opiskelu auttaa näiden kyseisten kielten oppimisessa ja vähintään lauseopillisten merkitysten analysointi latinan tunneilla kehittää kieliopillista ajattelua.

Latinan opinnoissa perehdytään myös kielen lisäksi antiikin historiaan ja latinan historiaan: mitä sanat alkupe-
räisesti tarkoittivat ja mistä ne tulevat. Latinan kielen kanssa pääsee perehtymään syvällisesti antiikin historiaan, näin latinan opiskelija oppii näkemään yhteyksiä antiikkiin, mit-

kä tuntemistamme kertomuksista, tavoista, sanoista ovat peräisin antiikista, jossa latinaa puhuttiin. On mielenkiintoista nähdä ja pystyä näkemään, minkälaisia vaikutteita viihteemme (esimerkiksi videopelit, kirjat, sarjakuvat) ovat ottaneet antiikista. Pääteltäessä sitä, kuinka latina on vaikuttanut meidän kulttuureihimme, päättelykykykin kehittyy. Latinan tunneilla katsotaan jatkuvasti historiaan sekä nykyaikaan, mikä edistää sekä latinan että kulttuurillisten vaikutusten ymmärrystä.

Tarvitseeko latinan opiskelu jotain suurta tai erikoisempaa syytä? Ei minun mielestäni, vaikka uskon myös, että latinasta voi olla monille hyötyä. Latina on mielestäni hieno ja kaunis kieli, jonka sanoisin olevan tarpeeksi hyvä syy latinan opiskeluun, ja sen vanhuus ja yhteys antiikin Roomaan ja keskiaikaan tuo sille hieman mystisyyttä. Ei ole syytä aloittaa uuden kielen opiskelua, josta ei ole kiinnostunut ja tietää ettei sillä tee mitään. Kielien kohdalla kannattaa kuitenkin aina kokeilla, jos kiinnostus herää edes vähän. Koskaan ei voi varmasti tietää, jos uusi tempaakin mukaansa.

Latina on kauniin historiallisen kielen asemansa lisäksi kieli, jonka voi kirjoittaa ylioppilaskirjoituksissa. Suomi-latina-sanakirjaa saa muuten käyttää ylioppilaskirjoituksissa!

Ammatteja, joissa latinan osaaminen on hyödyllistä tai tarpeellista ovat esimerkiksi lääkäri, eläinlääkäri, hammaslääkäri, biologi, kemisti, farmaseutti, juristi, teologi, arkeologi ja historiantutkija.

Lyon-matkaraportti

Ressun lukion opiskelijat pääsivät jälleen kerran nauttimaan ranskalaisesta kulttuurista, kun vuosittainen opiskelijavaihto lyonilaisen Lycée de Saint-Just'n koulun kanssa toi ensin ranskalaiset opiskelijat Helsinkiin ja vei sitten ressut etsimään totuutta valistusfilosofian ja patongin kotimaahan. KAROLIINA SOINI JA MITJA SAINIO

Ranskalaisten tulo Suomeen sattui nätille talviviikolle. Pääsimme viemään heidät avantoon, saunaan ja jopa luistelemaan luonnonjälle! Vaihtarit pitivät myös päivämattamatamme Tallinnaan. Pakkaseen tottumattomat ystävämme selviytyivät viikosta kunnialla. Ensimmäinen koulupäivä Suomessa alkoi kuitenkin jännittävästi, kun ranskalaiset vaihtarimme olivat hävinneet koulussa. Hetken selvittelyjen jälkeen he löytyivät koulun viereisestä metsästä, tupakoimasta.

Oma matkamme Lyoniin oli todellinen kielimatka, sillä kansallisten opiskelijoiden lisäksi mukana oli IB-opiskelijoita. Ranskan lisäksi saimme siis harjoitella englannin puhumista. Vuosien ranskan opiskelun jälkeen oli ihanaa puhua ranskaa. Viikon aikana tulikin useita hetkiä, jolloin sai olla ylpeä itsestään: "Hei, mähän ymmärsin kaiken mitä noi puhui!" tai "Jes, mä osasin sanoa tänkin jutun ranskaksi!" Itsevarmuus ranskan puhumiseen kasvoi ja olisi jopa toivonut, että olisi voinut jäädä pidemmäksi aikaa hiomaan kielitaitoaan.

Yksi suurimmista odotuksistamme oli kokea "se taivaallinen ranskalainen ruokakulttuuri", maailman ruokapääkaupungissa Lyonissa kun vierailtiin. Vierailun aikana pidettiin kirjaa muun muassa koulun ja perheiden tarjoamasta ruoasta. Joidenkin ruokakokemukset ylittivät odotukset, kun heille tarjottiin neljän ruokalajin gourmet-illallisia. Jotkut perheet taas kokkasivat omalla tyylillään modernimpaan tapaan esimerkiksi pakasteruokaa, vaikka sekin maistui taivaalliselta pitkien päivien jälkeen. Aterioiden välissä saattoi nimittäin mennä kahdeksankin tuntia. Ja

patonkia syötiin joka aterialla.

Liikkuminen Lyonissa tuntui hyvin helpolta verrattuna Länsimetron käyttöön. Suuresta väkiluvusta johtuen kulkuvälineet olivat aivan täynnä, mikä aiheutti jännittäviä tilanteita. Välillä vaihtarin kanssa samaan metroon mahtuminen oli erittäin täpärällä. Lyonissa ryhmämme jakaantui, kun puolet ryhmästä ei päässyt ulos raitiovaunusta. Niin Helsingissä kuin Lyonissakin vaihtareita haravoitiin pitkin kaupunkia, sillä puhelinyhteydet olivat heikot ja kielimuuri aiheutti sekaannuksia. Siitä opimme tärkeitä organisoinnin ja kylmähermoisuuden taitoja.

Viikon aikana pääsimme myös todistamaan ammatiliittojen erityisen vahvaa asemaa ranskalaisessa yhteiskunnassa, kun liikenne oli lakossa ja hiilityöntekijät marsivat kadulla osoittaen mieltään. Viime vuonna ressut olivat todistaneet presidentinvaaleja, nyt presidenttiä vastaan järjestettiin mielenilmauksia. Isäntäperheen kanssa tehdyn Pariisin-matkan aikana metroasemilla näkyi Emmanuel Macronia mollaavia naamioita.

Lyon oli antiikin aikana roomalaisten hallitseman Ranskan tärkeimpiä kaupunkeja, mikä näkyi mielenkiintoisissa raunioissa ja taideteoksissa, joita saimme ihastella museossa hyvin lähellä ranskalaisten ystäviemme koulua. Kaupunki oli säilyttänyt asemansa pitkän aikaa, mistä todisteena olivat Lyonin upeat kirkot, kuten Saint-Just'n katedraali. Lyonin maisemaa hallitsevien jokien yhdistymiskohdassa sijaitsee vaikuttava museo Musée des Confluences, jonka näyttelyt vaihtelivat sarjakuvataiteesta

ihmisen käsitykseen kuolemasta kautta historian. Myös valokuvauksen ja elokuvan pioneerit Lumièren veljekset olivat lyonalaisia, ja kävimmekin veljesten saavutuksia esittelevässä museossa.

Koulunkäynti ystäväkoulussamme näytti kadehdittavalta: ranskalaisilla vaihtareilla ei vaikuttanut olevan läksyjä eikä koulustressiä. Me suomalaiset taas ahersimme esseidemme kimpussa isäntäperheidemme mentyä nukkumaan.

Oppitunneilla opettajat pitivät tiukempaa kuria kuin mihin meillä Ressussa ollaan totuttu. Koulunkäynnin lisäksi matkaamme mahtui myös kolme vapaapäivää, joihin kukaan suomalaista hemmoteltiin ja tutustutettiin Ranskaan. Osa vietiin muun muassa Pariisiin, Annecyn kaupunkiin ja vuoristoon mökkeilemään.

Karan kokemuksia:

Host-perheeni vei minut Pariisiin. Oli upeaa nähdä Pariisi, sillä siitä oli muodostunut vahva mielikuva, vaikka en koskaan ollutkaan vieraillut siellä. Kun astuimme metrostä ulos, ja Eiffel-torni paljastui kulman takaa, tuntui kuin olisin kävellyt elokuvassa. Kiersimme kaupunkia tehokkaasti yhdessä päivässä. Seuraavana päivänä katsoimme Amélie-elokuvaa, josta bongasimme yhdessä paikkoja, joissa olimme juuri vierailleet.

Mitjan kokemuksia:

Lauantai kului rauhallisesti host-veljeni ja tämän ystävien kanssa kaupungilla aikaa viettäen, mikä oli tavallaan helpotus jokseenkin uuvuttavan ohjelmantäyteisen viikon jälkeen. Sunnuntaina isäntäperheeni vei minut host-veljeni isovanhempien kesäasunnolle pieneen kylään Lyonin lähellä. Siellä uimme, testasimme dronella lentelyä ja haimme pizzaa todennäköisesti kylän ainoasta sitä myyvistä ravintolasta. Löysin asunnosta mandoliinin, jonka soittamista sain suureksi ihastukseksi kokeilla.

Graduation of Class 15IB

After 3 years of intense upper secondary school, 3 years of secondary school and 6 years of primary school, they are out. A total of 12 years of schooling and the hard working students have finally received their special white caps. HANNA RYAN

Hooray to them! Another IB class has graduated, and they collected their white caps on Friday 31st of August, 2018. The weather started the day off gloomy, but as the IB Diploma Programme graduates entered the building, the sun began to shine on their happy day. The 15IB class filled the school with confidence and pride, ready to be announced by the principal Ari Huovinen as newly graduates from Ressu. This would be a day none of them could forget.

The International Baccalaureate is an education system for the daring. Students study in English and the IB Diploma Programme is international, with 4,700 schools worldwide offering the programme. Students have 2 years of studying their 6–7 chosen subjects (Finland requires upper secondary students to study minimum 3 years, so we have a pre-IB year) and completing other IB requirements, such as an Extended Essay, CAS and Theory of Knowledge, giving it a reputation for its academic challenge.

Ressu has offered the IBDP since 2002 and have had graduates continue their studies in highly recognized universities with a reputation of great success. Following is an interview with three IB graduates from class 15IB.

Now that you've completed the IB and passed, can you remember what your initial thoughts were when starting Pre-IB, IB1 and IB2?

MANAHIL:

I was very excited to start pre-IB and meet new people, not thinking about what I was signing myself into with the IB. In IB1, I was getting nervous because now everything counted towards my final grades. In IB2, I was already drowning in the workload and dreading the year, but I was happy that it was my final year.

OONA K.:

When I started pre-IB, I remember thinking that I could beat the system. Suddenly, after excelling in school, I had subjects I didn't enjoy. I thought my classmates acted much older than me because I had come from abroad, but that was all false in the end. When IB1 started, I was terrified of the future even though older students repeated: "Just enjoy school while you still have a [social] life!". Before IB2, I was

working on my EE and IAs and thinking about the scary year. I heard it was the worst, but it wasn't for me. (Queue "Hey, this isn't too difficult!")

ANONYMOUS GRADUATE:

For pre-IB, I was just thrilled to start at Ressu, because I really wanted to get into this school. IB1, I was stressed for the first exams, but still excited because now the "true" work was beginning. IB2, I was surprisingly less stressed than IB1, although I had procrastinated some work during the summer, but nevertheless keen to be in my senior year.

Did you consider doing the Finnish lukio curriculum, and if you did, why did you choose IBDP instead?

MANAHIL:

IB was the only option for people to study in English, so that's why I chose it.

OONA K.:

Nope, not really. I was considering Kulosaaren Yhteiskoulu, a bilingual school, but then I realised I wanted a programme partly in English because I wanted to study abroad.

ANONYMOUS GRADUATE:

I didn't consider anything other than an IB school, because I knew I wanted to study in English (and I was also up for the challenge!).

What are some of your greatest memories of attending IB at Ressu?

MANAHIL:

Definitely Wanhat, the G4 project week when we went to Tallinn, and Penkkarit. Experiencing all these were highlights of my unforgettable Ressu experience!

OONA K.:

Definitely Wanhat. Penkkarit was pretty amazing too though! And maybe also the people...

ANONYMOUS GRADUATE:

I did enjoy penkkarit and nasut, probably everyone's highlights, but what I loved most were the most simple and everyday things. Conversations, the laughter, when we played poker at school, late night talks and of course sleeping at school. The little things every day made Ressu special.

On a scale of 1-10, 1 being simple pimple and 10 being the definition suffering and catastrophes, how did you feel the IB final exams to be like?

MANAHIL:

8,5. The time before exams is more difficult than the actual exams. There's so much to do and so little time (tip: start early!). Pre-exam period is an anxious time and studying was even harder. The exams flew by, but my robotic procedure during the last 3 weeks helped me through.

OONA K.:

Maybe a 5? The study period is the hardest: you have a set amount of time and YOU need to organize study sessions. Remember, don't rely on others to teach you - sometimes working alone could be better, and plan out your days in advance. Some days it was a 9 and some days it was a 2.

ANONYMOUS GRADUATE:

Hard to put the situation into numeric values, but I can say it would have been 100 if I started later. I started early enough and doing practice exams here and there before the study leave, so I might say 3-2. Doing exams one after another was definitely tiring.

If you were to meet your past, pre-IB self, opening the doors to the original Ressu building, what piece(s) of advice would you give yourself?

MANAHIL:

Be easy on yourself! Don't stress over things too much. Make to-do lists early to save your skin. You might believe you can't get through the IB, but trust me, you will.

OONA K.:

Prepare to exceed your limits. You won't know about real stress yet, so don't underestimate the impact. Nevertheless, you will develop during these 3 years. Start tasks ASAP and prepare for days when there's little time but lots of work. Don't do the minimum amount of work, get involved for CAS and make good notes for exam-you. Finally, stay enthusiastic!!

ANONYMOUS GRADUATE:

Kid, I'm glad you're going to try new things. I'm encouraging you to try more things: participate in clubs, go to different parties and socialize with different types of people. You won't regret it, don't be afraid to try more!

Any final words to Ressu? Teachers? Clubs? New students?

MANAHIL:

Ressu has been a great experience despite the ups and downs. I wouldn't change a thing because I grew so much as a person. I want to say THANK YOU to the teachers for teaching us and dealing with our class. And to the new students, have fun, but remember to keep a good balance of everything. I know this is cliché, but keep up with your work; it pays off in the end. :)

OONA K.:

Long live Ressu's English Book Club, once an idea and now a reality. If you want something to happen, make it happen. Sometimes all you need is a little help from your friends.

ANONYMOUS GRADUATE:

Ressu: I really valued my time with you. I didn't believe I could change more dramatically than from 7th-9th grade. I can look back at my time and say I honestly enjoyed it. All the teachers were wonderful people and I met really different people. To the new students: don't be afraid to ask older people or teachers for any sort of help and don't be afraid to step out of your box. Now is the time to try more!

High School - A New Challenge

THOMAS MARTIN, SABA SHAHID, MAX RUOHOMAA

With all the new faces, subjects and stress, high school got off to a speedy start for all of us. We are three first year students from both the national and IB side and our experiences starting this new journey at Ressu have been very different. I'm sure for all of us new first year's it has been a completely different experience, even though some things we can all relate to. However here is an insight on what it looked like for us.

There was a lot of getting used to and adapting to a new environment. Surprisingly enough, within just one month somehow it all started to feel very familiar. We felt like true Ressus within no time. I tried to get myself active instantly, which made me feel more comfortable. I got into our Student Council, joined the school paper and the debate club. Even if it's a lot, I definitely think it's a great way to meet new people that are like you. I am the type of person that enjoys school only when I am involved in other social activities. At first it might seem scary to join new clubs but doing things you like will make you happy, which everyone needs to be to enjoy going to school. It all began with the initiation, 'nasut', where we got to feel the school spirit, thanks to the second years and Abis, and made tons of new friends, many that we probably forgot instantly. -Saba

Many start high school with a rather apprehensive approach, thinking that "What am I going to do?", "Will I have friends?", "When does the exam week start?" et cetera. For some, everything falls in place in the matter of a few weeks; they get to know new intriguing people who clicked with them and the thing which dwelled on them the most, making friend, was sorted out without me even realizing it. For others, it takes some time! For some it might have been very difficult coming from a small homely school to such a big place like Ressu. Suddenly, no one knows you and you have to make an effort to make people know who you really are. Just remember to stay open-minded and positive while putting yourself out there and not forgetting to be yourself! It'll take time to adjust but friends come along the way. However, we think the most important thing to remember is that the friends you make during the first year are not the sole friends you are going to get. People change, you change, and that is when new friends come along. - Saba and Thomas

Some of the biggest challenges have been time management and trying to juggle our social life with school. We shouldn't let school get in the way of our hobbies and friendships, so if we get all our school work out of the way as soon as possible, we might discover a way to do just that. Although, nobody gets their work done when they should... -Saba

Independence. That is the key difference between primary school and high school. I have always appreciated independence in my studies; it can be challenging from time to time, but it conveys to me a sense of freedom. I think this is one of the key things which I like about high school. It can often be great to be in control of your studies, but sometimes it can become your worst enemy. - Thomas

Some of us are terrified after just the first term, with all the workload and new study methods. If the second and third years are doing fine, I'm certain we will too! Seriously speaking, time is something that got a whole new meaning when we entered high school. There is so much to worry about: exams, revision, homework, deadlines, everything. On the contrary, it also prepares me for "real life". Thank god there are many events and other fun things organized to keep everything lively, fun and not all about studies! Shoutout to the OPKH. - Saba and Thomas

High school is a very different from junior high school. The most significant change for us has been the diversity of backgrounds among students. In Ressu, the students have really varying backgrounds. Ressu students have come from all over Finland but some even have come from abroad. This all contributes to the variation among the students. Also, Ressu is a huge school, in terms of amount of students, remarkably larger than many junior high schools. Consequently, we think it's safe to say that we have gone from being big fish in a small pond to being small fish in a big pond. - Max

For me, high school is not that much about excelling in every subject, it is more about discovering something that genuinely interests me in life. That is why I am focusing mainly on STEM subjects since they define my ambition in life. Which one of them interest me the most, that I don't know yet. But that's fine, since this is all an experience which will clarify my interests in life further. - Thomas

Kello 17.45, ulos.

Kun väistötiloihin siirtyminen tuli ajankohtaiseksi aiheeksi syksyllä 2017, esillä oli paljon puhetta siitä, kuinka arkemme Lehtikuusentiellä tulee muuttumaan. Huhupuheissa liikkui paljon, enemmän tai vähemmän faktatietoon perustuvaa, spekulatiota tästä suuresta arjen muutoksesta. Se, mistä ei kuitenkaan etukäteen puhuttu, oli koulun aukioloaikojen muutos.

JANINA JUUVINMAA

Monelle ehkä tavaksi muodostunut koeviikon opiskelurutistus iltamyöhään koulun kirjastossa koki kolauksen siirryttäessä Lehtikuusentielle; koulun päättyessä kello 16.15 ei aikaa ylimääräiselle opiskelulle jää kuin puolitoista tuntia. Vaihtoehtojen ollessa rahaa maksavat kahvilat, tungoksesta täydet kirjastot sekä koti kaikkine häiriötekijöineen muodostui sopivan opiskeluympäristön löytämisestä haaste. Etenkin ylioppilaskirjoitusten valtavan luku-urakan keskellä se sitä todella oli.

Syitä muutokselle ovat resurssipula ja aikuislukion jääminen pois Meilahden muuttokuormasta. Surullista on, että tänä väistötila-aikana koululla ei yksinkertaisesti ole mahdollisuuksia tukea opiskelijoita tarjoamalla fasilitteetteja pitkään koulutuntien ulkopuolelle. Kalevankadulla opiskelijoista täysi kirjasto oli varsin tyypillinen näky vielä iltakahdeksalta, kun taas nykyään koululle ei vaivauduta jäämään, sillä tavarat ja itsensä on pakattava kasaan juuri kun teksti äidinkielen esseeseen lähtee virtaamaan tai kun biologian ryhmätyöprojektin aihe on saatu porukalla rajattua vain viiteen eri vaihtoehtoon.

Tässä jää puuttumaan jokin sirpale Ressun olemusta. Niin sanottu ”ressulaisuus” ja toverihenki voivat yksinkertaisimmillaan ja olla sitä, yhdessä puolittutun kurssilaisen kanssa istutaan monia tunteja koulun kirjastossa hiljaa, opiskellen. Kutsuttakoon tätä vaikka vertaistueksi. Näiden ainutlaatuisten kohtaamisten sukupuuton lisäksi on harmituksen taustalla myös se, että Ressu on aina aikaisemmin ollut turvasatama, jonne on saanut kuluttavan koulupäivän jälkeen jäädä ehkä ahkeroimaan, ehkä keraamaan itseään. Ylipäätään pitkien koulumatkojen ja täysien lukujärjestysten yhdistäminen on ollut mahdollista koulun joustavuuden ansiosta. Kaupungin leikkaukset ovat kenties leikanneet ominaisen palan Ressua, sillä ennen tätä Ressu on ollut enemmän kuin osiensa summa;

Ressu on aina ollut enemmän kuin vain koulu.

BI13-maastokurssilla seikkailtiin Repovedellä

Ultimaattiseen teenjuontiin tarvitset:

- Ei niin puhdasta järvivettä vastustuskykyä parantamaan
- Neulasia ja muuta metsää mausteeksi (teepussin tahaton pyöritteleminen maastossa ennen hauduttamista on plussaa)
- Pimeän yön (kuten kuvassa)
- Yhden teepussin per vähintään 3 nenää

Repoveden kulinaristiset ihmeet

5,60 €/pv/hlö

Myllärin Muumimamman vegaaninen lettujuho oli kuin pala taivasta kohtuulliseen hintaan. Jo paketti herättää ruokailijassa lämpimän kodin tunteen luonnon helmassa.

On mahdotonta painottaa tarpeeksi ruokien sekoittelun ja keskenäisen melkkuuttelun, fuusioruokien tärkeyttä. Kananuudelit ja sosekeitto, soijarouheen kera toivat iloa ja proteiinia elämään.

Eväitä saa syödä! Vauvanruoka herättää sisäisen lapsen ja uteliaisuuden ympäröivää luontoa kohtaan. Banaani oli pettymyksistä suurin, vain korostaen omenan loistokkuutta.

Veden kiehutuksen beast mode – trängia – jonka mukana tosin saapuu suuri vastuu. Siivellä elämisen kauneus, mutualismista aina erinäisiin loissuhteisiin.

Julkisilla Repovedelle, uhka vai mahdollisuus?

Paremman puutteessa pääsimme kokeilemaan Repovedelle matkustamista julkisilla kulkuvälineillä. Retki alkoi aamulla noin kello 7.00 junamatkalla Helsingistä Kouvolaan. Bussia ”Repovedelle” saimme odottaa tunnin, jona aikana matkaan jäivät kartta ja paluuliput. Bussimatkakaan ei sujunut ongelmitta, sillä Liisan rinkka päätti irtisanoutua heti matkan alkumetreilla. Kohteen lähestyessä bussikuski ilmoitti: ”Tää linja on kulkenu tonne Repovedelle viimeiset neljä vuotta, mut eilisestä lähtien tää menee muualle.” Matka päättyi tien reunaan neljän kilometrin päähän kohteesta ja siihen kului aikaa noin neljä tuntia.

Melonta

Viimeistä päivää odotettiin innolla, koska jalat saivat levätä meloessa. Ja Suomessa kun ollaan niin piti tietenkin kokea vähintään kaksi vuodenaikaa, joten melottiin sateessa ja paisteessa. Melominen oli rankempaa miltä aluksi vaikutti, mutta siitä tuli superwoman-fiilis. Loppujen lopuksi sade oli virkistävää ja nuotiolla lämmittely oli mukava lopetus kursille. Lindbergin rahastosäätiölle kiitos sponsoroinnista.

Selviytymisen ABC

Jos löytyy kuiva teltta, muutama litra vettä ja ruokaa, niin kyllä sieltä kai ulos selviää. Metsässä on kuitenkin hyvin vaihteleva sää, välillä on kuuma ja toisinaan kylmä. Kannattaa siis varautua erilaisiin tilanteisiin, mutta pidä kuitenkin silmällä rinkkasi painoa. Parhaat kaverisi reissulla ovat hyvät kengät, kuivat sukat ja makuupussi.

Sää – likoa ja hikeä

Lähtiessämme metsävaelluksellemme aurinko porotti ja hiki valui tehdessämme matkaa melkein 30° kuumuudessa. Illan tullen olo kuitenkin helpottui päästessämme järvipulahdukselle. Lauantaina sää oli otollinen metsän siimeksessä tallusteluun, ja matkanteko sujuikin jouhevasti. Sunnuntaiksi luvattiin rajua ukkosmyrskyä, mutta onneksemme selvisimme pelkällä sateella, joka yllättikin meidät juuri kun olimme melomassa. Kaiken kaikkiaan saimme kokea luontoäidin monipuolisista antimista molempia ääripäitä.

Tunnelmallisia hetkiä

Kahden päivän tarpomisen jäljiltä jalat olivat ajoittain jo hiukan hellinä. Siksi oli taivaallista levähtää toisen yöpymispaikkamme kuvankauniissa maisemissa. Makasimme vieretysten laiturilla hiljaa katsellen Kuutinlahden verkkaista aallokkoa. Auringon painuessa mailleen ja värjätessä taivaan ensin tulisen oranssiksi, sitten lämpimän vaaleanpunaiseksi itse kukin varmasti tunsu jonkinasteista sisäistä rauhaa ja yhteenkuuluvuutta luonnon kanssa. Voi sitä unohtumatonta raukeuden tunnetta! Muu maailma ja sen murheet unohtuivat hetkeksi tyystin. Tähän mielenmaisemaan on kiva palata yhä uudestaan, eritoten syksyn ylppäristressin painaessa päälle.

Retken parhaat palat

Empalla on aivan valtavan pitkät kädet, oletteko huomanneet? Näillä hän halaa vaikka kaikki kollegat kerralla!

Tarpoessamme rinteitä ylös, alas ja kaakkuria kuunnellen, opiskelijoiden kanssa luonnosta nauttien mielikuvitus villiintyi ja ideoita tulevaisuuden kurssille pulppusi! Voisimme seuraavina vuosina lähteä meloen tutkimaan pitkää kapeaa lahtea nykyisen reitin sijaan. Ja mitä jos menisimme joskus Repoveden sijaan jollekin saarelle viikonlopuksi? Pikolla päässä pyöri ajatuksia retkeilykerhon perustamisesta. Aah, tulevaisuuden haaveita meillä riittää! Kiitos kaikille reissussa mukana olleille! <3

EMPA ja PIKO ja BI13-kurssilaiset

EYP Adventures: Updated

Ressu students' foray into the world of European politics continues with a few noteworthy sessions as well as spreading the EYP gospel to schools in the Helsinki region. MITJA SAINIO AND HANNA RYAN

Much has happened since the last issue of *Pärskeitä*, in which we, a small group of Ressu students, wrote about the Regional and National Sessions we attended in Finland. Now there are new adventures to tell about, as well as a few that are yet to happen. As you can see, we have been keeping busy, and we hope that what we will recount here will inspire you to begin or continue your own EYP career with a summer's worth of tales.

In April 2018, Johanna Tikkala and Mitja Sainio travelled to sunny Spain to participate in the Córdoba 2018 National Session. Simply put, it was a blast. The typical academic work was sharply contrasted with the apparently quite famous "Spanish twist", which for them meant interesting projects by the session's media team as well as events like city orienteering and a farewell party at a local club. Unfortunately the aforementioned twist also manifested in the erroneous information they were provided about the starting date of the Session, which led to them booking their flights a day too early. It was, however, difficult to feel annoyed by this small blunder, since it provided them with another day's worth of time to explore the beautiful historical district of the city.

The scenic countryside near the city of Córdoba.

The amazing EMPL committee right after passing their resolution in General Assembly.

Inspired by the great times that were experienced at the Spanish Session, Johanna and Mitja embraced the opportunity to assist in organizing an introductory Session in Turku. The concept in question was a completely new one, devised by the local chapter of EYP Finland. Unlike other EYP Sessions, the Turku introductory Session was held in Finnish to make it more appealing to potential delegates who might not feel very confident with the English language. The avant-garde approach paid off, and the delegates truly enjoyed themselves. We are hoping to meet most of the participants in the regional sessions this autumn.

Another amazing experience was the officials' training in late June, which was also attended by Johanna and Mitja. The purpose of the training session was to provide the trainees with the skills required to perform, for example, as chairpersons of committees or as organizers. Our intrepid EYPers made some new acquaintances, while also getting to know old ones better. The training was divided into distinct modules for different roles, but the focus was clearly on functioning as a chairperson. The chairpersons have, after all, a great responsibility in relation to the delegates in their committee, who might be unfamiliar with the workings of the EYP.

Mitja has been busy helping to organize the Tampere 2018 Regional Session ever since the beginning of August. After a pre-Session team building and strategy meeting in

A place to make friends: EYP Training Venue

the city of Tampere, the whole organizers' team has been active both by raising funds for the upcoming Session as well as visiting schools to gather participants for it. It is highly recommended that interested Ressu students would apply to the Session, since it is the closest one to Helsinki now that a Session in Salo is beginning within mere weeks. The session is held in November, so it is advisable to sign up as soon as possible (through facebook pages "EYP Finland" or www.eyppfinland.org)!

Hanna Ryan, Maxine Buchert and Mitja Sainio are all doing school touring to help introduce students to EYP. So far they have visited Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu

and our very own Ressu, with plenty more planned, like Kulosaaren Yhteiskoulu. The SYK visit went swimmingly, as the students there were both very open to the prospect of participating in a European parliamentary simulation, as well as inquisitive, posing their own questions. It was a joy to work both with them and their history and social science teacher, who was very supportive of our noble goal.

The Sessions in EYP are composed of three levels: Regionals, Nationals and Internationals. The Ressu EYP Crew has attended the first two of these, but now Hanna Ryan and Maxine Buchert will be taking the final step: an International Session. The pair will be flying to the Netherlands during the Autumn Holiday and partake in the International Session in Rotterdam. It will last 9 days, from Saturday the 13th to Sunday the 21st. International Sessions are an incredible way for students to be exposed to a different lifestyle and new culture surrounding them, while debating vital topics concerning countries' policies in the EU.

Debriefing: over. Now that you've read everything interesting that goes on in the EYP community, why don't you join us on this merry bandwagon? All you have to do is register on the website and that's it! You'll thank us later!

A placard of the European Parliament Committee on Employment and Social Affairs in the air, waiting for a turn to speak.

Sanottua

Koska opettajatkin ovat vain ihmisiä.

"It is ridiculous that in this country you have to be somewhere doing something at 8 am."

"Olkaa tyytyväisiä kaikesta tästä stressistä jota teillä nyt on..."

"Student: 'OMG, you're retarded!' Teacher: 'Katotaan kuka on retarded kun on finals ja et pääse niistä läpi.'"

"Jotkuhan kuuntelee jotain delfiinien ininää nukkumaan mennessään."

"Jos tänne tulee joku palohälytys, niin sit varmaan saatte lisäaikaa kun tuutte takas. Ylppärit tehään, vaikka koulu palais poroks."

"Vantaa on maailman humaanein kaupunki."

"Communism. That's a really nice topic."

"Jos se poika ei ala tulla ROT:eihin nii mä kuristan sen!"

"Luokassa jaettiin kansantautiesitelmien aiheita: 'Ja teille tulee masennus!'"

"Kuvitelkaa mut hameessa... tai älkää oikeestaan."

"Mä oon vanha kuin taivas."

"Mä menen nyt katsomaan sitä vallankumousta (valokuvausta)."

"Jos mä nyt delaan niin otatte vaan kuvan, laitatte sen Classroomiin ja kirjoitate 'kurssi loppu'."

"Väkivaltainen kännissä riehuminen ja autolla ajelu yöllä pitkin poikin Suomea on noin keskimäärin mukavaa."

"Sen julkaistun ohjelman nimi oli 'Me vaadimme'. Se oli sen takia, että niillä oli vaatimuksia."

"Teki ne siellä keskiajalla muutakin kun vaan kidutti toisiaan kaikki päivät."

"Älkää muiluttako presidenttiä, jos joskus hermostutte."

“Kaiken ymmärrätte, jos ymmärrätte Ruotsin malmin. Jos ette ymmärrä Ruotsin malmia, ette ymmärrä mitään”.

“Mä perustan semmosen rahaston, jonka tuotto perustuu kokonaan siihen, että haastetaan YTL:ää oikeuteen.”

“Does the IB trust my integrity? Yes. Should they? Maybe.”

“Tää on niinku 1900-luvun alun Fifty Shades of Grey”

“Toisille se on ihan sama että millä mäntysuovalla sitä hiuksensa pesee.”

“Entä jos te ette pääsekään ylppäristä läpi? Se on hyvin realistinen vaihtoehto kun teitä kattoo.”

“Nyt tuli freudilainen lipsahdus, ettehan te ole nasuja kun te olette broilereita.”

“Tätä ei oo käsin kauheen mielekästä laskea. Voihan sitä... jos ei oo kauheesti muuta elämässä.”

“Eikös se ollut se Aatami, siitä oli tullut vähän kalju.”

“Olet oikeassa veli kuoma!”

“Mä tuun teidän uniinne näiden kaavioiden kanssa, mutta se on mun tarkoituskin.”

“Jos ei ole oppilastietolomakkeet mukana niin I'll spank you!”

“En käy kovin kuumana konditionaaliin.”

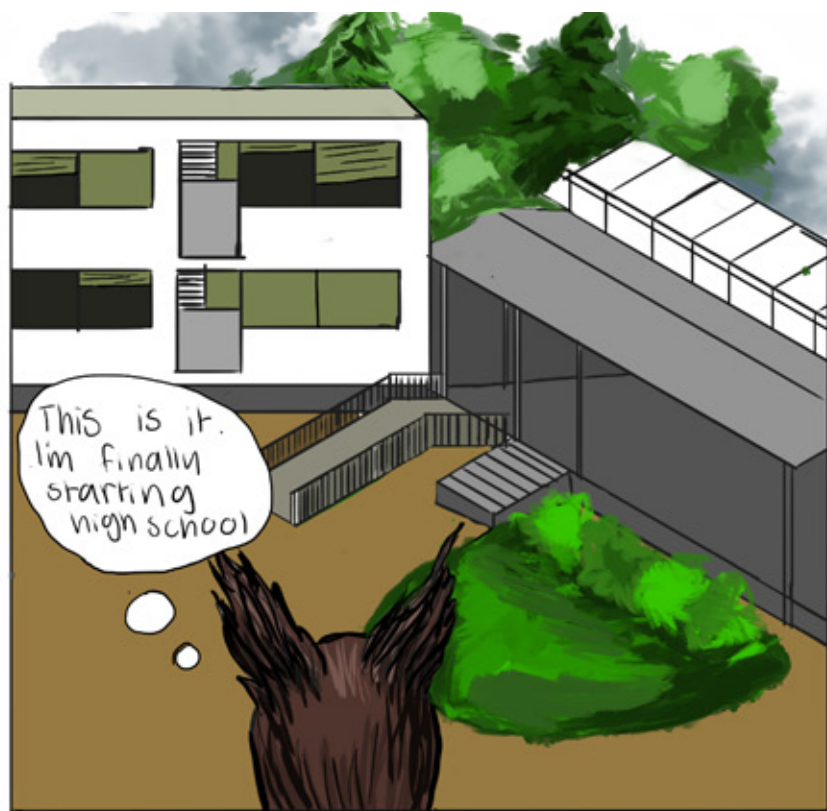
(Talking about ads) “... and then guys think ‘why doesn't my girlfriend look like this?’”

“Trumphan on hullu tyyppi, tuostahan se vois sodan sytyttää. Se pitäis laittaa johonki häkkiin!”

“Nyt tuli masentava olo. Vähä niinku ahdistava suorastaan.”

“Kun Hitler vetosi näihin sen puheissa, se sai ihmiset liekkeihin. Olipa muuten huono sanavalinta.”

THE SQUIRREL'S FIRST DAYS AT RESSU

